

Kim Behnke (FP):

I disse tider fremgår det jo af den offentlige debat, at politikere skal være sig for at lyve, og derfor så undrer det mig også, at skatteministeren har dristet sig til i fremsættelsestalen at skrive følgende:

»Det har imidlertid på intet tidspunkt været regeringens intention at udvide området for beskatning af personalegoder.«

Vi, der har beskæftiget os med skattepolitik i mange år, vi, der har fulgt udviklingen efter skattereformen fra 1993, vi, der har fået de mange henvendelser fra folk, som ikke kunne forstå, at den parkeringsplads, som var en nødvendighed, for at de kunne komme af med deres bil, pludselig skulle beskattes, fra politibetjente, som på et tidspunkt skulle beskattes af telefon, fra præster, der skulle beskattes af telefon osv.; vi ved jo, at der netop under den nuværende regering har været udøvet en fuldstændig hysterisk nidkærhed, og at man har været rundt og støvsuge hvert eneste hjørne, for tænk nu, hvis der var én, der fik en kuglepen med hjem som et personalegode, uden at der fandt beskatning sted. Det er lige præcis det, der har været æresmærket både for den nuværende skatteminister og for hans forgænger, lige siden regeringen kom til i 1993.

Jeg mener, dels at ministeren bevæger sig med den ene fod på et stykke våd håndsåbe, dels at det, der står her, er usandt. Men bortset fra det, så siger vi hurra, og at det dog var fantastisk, at vi kunne få det her lovforslag forelagt.

Vi skal også gøre opmærksom på, at begrebet bagatelgrænse er uhensigtsmæssigt, for folk kan komme i den situation, at et eller andet, et abonnement på en avis, eller hvad det nu kan være, pludselig viser sig at overskride de 3.900 kr., og så udløser det beskatning af den samlede sum. Derfor skal vi også opfordre til, at der i stedet for bliver en bundgrænse, og at der så sker beskatning af det, der ligger over 3.900 kr.

Vi har allerede fået et par henvendelser udefra om forslaget. Den første af dem er en henvendelse fra Finansforbundet, som gør opmærksom på, at hvis man nu tillader folk at arbejde hjemme ved en computer, skal man være opmærksom på, at arbejdsministeren og Folketingets flertal desværre har implementeret et EF-skærmdirektiv, som gør, at man skal have arbejdspladsen indrettet på en ganske bestemt måde, og derfor bliver skatteministeren nødt til at tage stilling til, hvad der skal ske, hvis arbejdsgiveren er pligtig til efter EF's skærmdirektiv

at stille en bestemt stol, et bestemt bord, belysning og alt muligt andet til rådighed. Må det så også være omfattet, eller er det sådan, at når man sidder og arbejder på computeren derhjemme, skal den helst stå på køkkenbordet, så man har fødderne inde i opvaskemaskinen samtidig?

Assurandør-Societetet har gjort opmærksom på, at der er nogle problemer med de forsikringsordninger, som arbejdsgiverne kan betale til på lønmodtagernes vegne, og det mener jeg også vi bør tage op under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg sige til hr. Jes Lunde og SF, at den måde, SF opfatter de her ting på, har jeg svært ved at forstå. Vi har som folketingsmedlemmer selv oplevet, at fordi vi har en computer stillet til rådighed af Folketinget, skal vi skrive under på, at hvis vores kæreste, kone, børn eller nogle, der er på besøg, sætter et computerspil i, er vi altså med underskrift pligtige til at underrette skattemyndighederne om, at det har fundet sted, for så er det forbrug, der har været på maskinen, skattepligtigt. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor mange folketingsmedlemmer der overhovedet nogen sinde har indberettet, at maskinen har været brugt til andet end præcis deres arbejde. Den slags regler er absurde og uhensigtsmæssige, og derfor er det glimrende, at computere i dag bliver betragtet som et naturligt redskab på linje med kuglepenne og papir, som vi jo da heldigvis ikke render rundt og beskatter folk for.

I selve lovteksten er der et sted, hvor vi får brug for en præcisering. Der står i § 1, stk. 2., et stykke nede i teksten: »Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg . . .«. Dette begreb »arbejdsgiver m.v.« vil vi gerne have defineret. Vi er blevet gjort opmærksomme på, at f.eks. en række humanitære organisationer udbetaler telefonpenge, så folk kan sidde og arbejde for Røde Kors, Ældre Sagen osv., og minsandten om ikke folk bliver skattepligtige af det. Vi håber, at dette m.v. også betyder, at f.eks. humanitære organisationer ikke længere skal have deres frivillige arbejdere til at blive beskattet, fordi de gør en god og samfundsnyttig indsats.

Men bortset fra de små hjørner, som der er brug for at få justeret, går vi til udvalgsarbejdet med det formål at få dette lovforslag vedtaget i så god og hensigtsmæssig en stand som overhovedet muligt. Det gavner det danske samfund, det aflaster vores skatteankenævn, og det gør det rimeligere at være dansker.